

عنوان مقاله:

پیوند و شباهت شعر عرفانی فارسی و معماری سنتی ایران

محل انتشار:

همایش ملی عمران، معماری و ادبیات (نگاهی به گذشته، دریچه ای به آینده) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمدرضا ساکی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

هرچند نمیتوان شعر فارسی و معماری ایرانی را، دو هنر بی نظیر نامید، اما کم نظیر بودن این دو در جهان قابل انکار نیست. شعر فارسی با تکیه بر پیشینه درخشان فرهنگ و تمدن ایران و تاثیر پذیری از فرهنگ پر بار اسلامی و به ویژه عرفان، همچون خورشیدی درخشان در آسمان ادبیات جهان همواره پرتو افشانی کرده است. معماران ایرانی نیز با تکیه بر دو ستون استوار فرهنگ ایرانی و اسلامی، بناهای زیبایی آفریده اند که تحسین و تعجب جهانیان را برانگیخته است. در این جستار تلاش می کنیم تا پیوندها و شباهتهای این دو هنر را در ایران نشان دهیم. شاعر فارسی گوی و معمار ایرانی، با استفاده از تناسب، موزون بودن و ریتم زیبا در جهت بیان وحدت جهان هستی یا به تعبیر دیگر وحدت در عین کثرت و کثرت در عین وحدت تلاش کرده اند. همان چیزی که در معماری ماندالا یا تبدیل دایره به مربع نامیده میشود. علاوه بر این معماران سنتی ایران، در ساختن بناها از اشعار زیبایی شاعران برجسته به عنوان کتیبه بهره برده اند.

کلمات کلیدی:

شعر فارسی، معماری ایرانی، تناسب، هنر ایرانی- اسلامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317481>

